

MÁSODIK SZEKCIÓ

NEBUSOVÁ kontra MAGYARORSZÁG és SZLOVÁKIA ÜGY

(61/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. október 10

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Nebusová kontra Magyarország és Szlovákia ügyben

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
A. MULARONI,
E. FURA-SANDSTRÖM,
D. JOČIENĚ,
J. ŠIKUTA, *bírák*,
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2006. szeptember 19-i zárt ülésén folytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország és Szlovákia ellen benyújtott kérelem (61/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján Anna Nebusová szlovák állampolgár 2002. december 15-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2005. szeptember 13-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a magyar és a szlovák Kormánnyal a panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

4. 2005. október 11-én a szlovák Kormány kijelentette, hogy nem kíván élni az Egyezmény 36. Cikkének 1. bekezdése, valamint a Bírósági Szabályzat 44. szabálya alapján számára biztosított beavatkozás jogával.

A TÉNYEK

5. A kérelmező 1943-ban született és Pozsonyban él. Van egy fia, akinek édesapja magyar állampolgár, aki Miskolcon, Magyarországon él.

6. 1991. szeptember 9-én a Pozsony V. kerületi Bíróság (Szlovákia) tartásdíj fizetésére kötelezte az apát.

7. 1994. június 7-én a kérelmező fia nevében tartásdíj bírósági végrehajtás útján történő behajtását kérte a Kerületi Bíróságtól. A kérelmező azt állította, hogy 1993 augusztusát követően az apa nem rendszeresen, illetve nem teljes összegben fizette a tartásdíjat.

8. 1995. július 31-én a Kerületi Bíróság visszamenőleges hatállyal 1994. január 1-től megemelte az apa által fizetendő tartásdíj összegét. Az ítélet 1995. december 6-án vált jogerőssé és kötelező erejűvé.

9. 1996. március 4-én a Kerületi Bíróság egy 1989-ben Csehszlovákia és Magyarország által megkötött szerződés alapján megküldte a kérelmező végrehajtás iránti kérelmét a Miskolc Városi Bíróságnak (Magyarország). 1996. április 29-én a Miskolc Városi Bíróság megindította a végrehajtási eljárást.

10. 1996. október 10-én a Miskolc Városi Bíróság meghallgatta az adóst, okiratokat szerzett be a munkáltatótól és a tartásdíj külföldi valutában történő átutalását intéző banktól, s közvetlenül tájékoztatta a Pozsony V. kerületi Bíróságot arról, hogy megállapítása szerint a kérelmező rendszeresen fizette a tartásdíjat. Mivel a szlovák hatóságoktól nem érkezett válasz, sem visszaigazolás, a Miskolci Városi Bíróság az Igazságügyi Minisztériumon keresztül kísérelte meg a kézbesítést. A kézbesítésről szóló visszaigazolás 1998. január 21-én érkezett meg.

11. 2000. augusztus 14-én a kérelmező válaszolt az adós időközben előterjesztett kifogására. A befizetett tartásdíj összegének és a fizetés rendszerességének újbóli megvizsgálását kérte a Miskolc Városi Bíróságtól. 2000. november 17-én a bíróság azt a tájékoztatást kapta a banktól, hogy egyes befizetések nem kerültek átutalásra, mivel a kérelmező nem nyújtott be iskolalátogatási igazolást, ami a fiú 16. életévének betöltése után szükséges lett volna a tartásdíj átutalásához.

12. 2001 májusában vagy júniusában a Miskolc Városi Bíróság észrevételezte, hogy a kérelmező végrehajtás iránti kérelme 1992 és 1996 között esedékes tartásdíj megfizetésére vonatkozott. A bíróság tájékoztatta a kérelmezőt, hogy hat hónavnál korábbi időszakkal kapcsolatos tartásdíj igény tekintetében végrehajtásra csak abban az esetben van mód, hogyha a kérelmező bizonyítja, hogy az apa rosszhiszeműen járt el, vagy hogy a kérelmezőnek súlyos és igazolt indoka volt arra, hogy korábban nem kért végrehajtást. A Bíróság felhívta a kérelmezőt, hogy a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül valószínűsítse e feltételek valamelyikének fennállását. A határozatot a Pozsony Megyei Bíróságon keresztül 2001. szeptember 3-án kézbesítették a kérelmező számára. A kérelmező 2001. szeptember 19-én a Pozsony Megyei Bíróságon (Szlovákia) keresztül válaszolt.

13. 2001. október 26-án a Miskolc Városi Bíróság elutasította a kérelmező végrehajtás iránti kérelmét, megállapítva, hogy fenti felhívása

ellenére a kérelmező nem terjesztette elő a releváns információkat. A határozat a Pozsony Megyei Bíróságon keresztül került kézbesítésre. A kérelmező 2002 márciusában előterjesztett fellebbezése nyomán a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság (Magyarország) hatályon kívül helyezte az elsőfokú végzést, és az ügyet visszautalta a Miskolc Városi Bíróság elé.

14. A folytatódó eljárásban a Miskolc Városi Bíróság 2003. március 5-én végrehajthatóvá nyilvánította a Pozsony V. kerületi Bíróság határozatát. E határozat 2003. április 8-án vált jogerőssé.

15. 2003. július 4-én végrehajtás indult az apa ellen. Úgy tűnik, hogy 2003. augusztus 15-én a bírósági végrehajtó megkísérelte lefoglalni az apa fizetését, 2003. december 12-én pedig ingóságait.

16. 2004. január 9-én az apa kifogást terjesztett elő a végrehajtás ellen a Miskolc Városi Bíróság előtt. A bíróság újból kiszámította a kérelmező által követelt összeget (mivel a tartozás szlovák fizetőeszközben került meghatározásra, míg a kérelmező amerikai dollárban kérte az összeget, amelyet magyar fizetőeszközben vontak az adós fizetéséből), majd 2005. január 6-án kiegészítette a végrehajtást elrendelő végzést, amelyet 2005. június 1-én kézbesítettek.

JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK MAGYARORSZÁG ÁLTALI ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE AZ ELJÁRÁS ELHÚZÓDÁSA TEKINTETÉBEN

17. A kérelmező panaszolta, hogy a magyarországi eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy...bíróság tisztességesen és ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

18. A Kormány úgy érvelt, hogy az 1998. január 21. – amikor a Miskolc Városi Bíróság megkapta a visszaigazolást arról, hogy az 1996. október 10-én megküldött tájékoztatás megérkezett a Pozsony V. kerületi Bírósághoz (ld. fenti 10. bek.) – és a 2000. augusztus 14. – amikor a kérelmező reagált az adós kifogására (ld. fenti 11. bek.) – közötti két és fél éves időszakot a kérelmező terhére kell róni. A kérelmező elismerte, hogy az ez időszak a

terhére róható; ugyanakkor fenntartotta, hogy az eljárás teljes hossza még így is elfogadhatatlan.

19. A figyelembe veendő időszak 1996. április 29-én kezdődött és 2005. június 1-én zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten több mint kilenc évig tartott.

A. Elfogadhatóság

20. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

21. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

22. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

23. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás a kérelmező terhére róható késedelem ellenére is túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

24. A kérelmező azt is panaszolta, hogy a szlovák hatóságok előtt lefolytatott eljárás is túlzottan hosszú volt, továbbá, hogy a magyar bíróságok nem hatékony magatartása valójában a kérelmező elmaradt tartásdíj behajtásához fűződő jogának megtagadását jelentette. A kérelmező az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésére, továbbá a 13. Cikkre hivatkozott.

25. A szlovák hatóságok által játszott szerepet illetően a Bíróság észrevételezi, hogy az lényegében az 1994. június 7. és 1996. március 4. közötti időszakra korlátozódott (ld. fenti 7. és 9. bek.). A Bíróság úgy véli, hogy ezen időszakban nem merült fel ésszerűtlen késedelem. Továbbá, a magyar hatóságok előtt lefolytatott eljárás kimenetelét illetően a Bíróság észrevételezi: a magyar bíróságok helyt adtak a szlovák bírósági határozat végrehajtása iránti keresetnek, s lefolytatták a végrehajtási szakaszt. Ilyen körülmények között a kérelmező nem állíthatja magáról, hogy igényének végrehajtása tekintetében az Egyezmény alapján számára biztosított jogok megsértésének áldozata. Ebből következően ezek a panaszok nyilvánvalóan megalapozatlanok az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani azokat.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

26. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

27. A kérelmező 450.000 szlovák koronát¹ követelt nem vagyoni kárának megtérítéseként.

28. A Kormány vitatta az igényt.

29. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve és figyelemmel arra, hogy a kérelmező maga is okozott némi késedelmet, a Bíróság 5.000 eurót (EUR) ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

30. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő követelést.

---

¹ Megközelítőleg 12.000 euró

C. Késedelmi kamat

31. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. A magyar eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét elfogadhatatlannak *nyilvánítja* ;

2. *Megállapítja*, hogy Magyarország megsértette az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését;

3. *Megállapítja*:

(a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 5.000 eurót (ötezer euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie Magyarország nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával ;

(b) hogy a fent említett három hónap lejárta követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. október 10-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető